

Η ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΚΥΡΟΥ

(1837—1841)

ΥΠΟ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΤΕΣΗ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἐνδόμυχος, διακατεῖχεν ἡμᾶς ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπιθυμία, ὅπως συντελέσωμεν, κατὰ τὸ ἐφικτὸν, εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν τῆς ἱστορίας τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος, Σκύρου, ἐπόμενοι τῷ εὐγενεῖ παραδείγματι ἐκδημησάντων συμπολιτῶν ἡμῶν, καταναλωσάντων δὲ τὸν βίον αὐτῶν εἰς τὴν μελέτην τοῦ καθ' ὄλου αὐτῆς πολιτισμοῦ.

Καὶ εἶναι ἀληθές, ὅτι πάντες οἱ πρὸ ἡμῶν ἀσχοληθέντες περὶ αὐτὴν ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἔρευναν τῆς πολιτικῆς, οὕτως εἰπεῖν, αὐτῆς ἱστορίας, ἀδρομερῶς πως μόνον ἐξετάσαντες θέματα ἐκκλησιαστικά, καὶ ἐφ' ὅσον

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἄτεση Βασιλείου (νῦν Ἐπισκόπου Ταλαντίου). Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκύρου ἀνά τοὺς αἰῶνας. Ἐν Ἀθήναις 1940.

Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ Σκύρου Γρηγόριος. Ἐν Ἀθήναις 1941.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἐπίτομος Ἐπισκοπικὴ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι σήμερον. Ἐν Ἀθήναις 1948. Τόμ. Α'.

Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως ἔτ. 1841.

Καμπούρογλου Δ. Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων. Ἀθῆναι 1891—92 Τόμ. Γ'.

Le Quien M. Oriens Christianus. Parisiis 1740, I.

Mansi D. J. Sacrorum Conciliorum nova et amplissima collectio. Parisiis, 1900, III.

Οἰκονόμου Κων/νου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων. Τὰ σφζόμενα Ἐκκλησιαστικά συγγράμματα. Ἀθήνησι 1862—66. Τόμ. Β'.

Παπαγεωργίου Δημ. Ἱστορία τῆς Σκύρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἐν Πάτραις 1909.

Παπαδοπούλου Χρυσ. (ἀποθανόντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηναίων) Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις 1920, Τόμ. Α'.

«Σκύρος» Περιοδικὸν Ἀθῆναι 1947. Τεύχ. Β'.

Τριανταφύλλου Ἀνδρ. (ἀποθανόντος Μητροπολίτου Τριφυλίας). Αἱ Ἀρχιερατικαὶ Ἐπαρχίαι τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἐν προγενεστέροις τοῦ 1821 χρόνοις. «Ἱ. Σύνδεσμος» ἔτ. 1916 ἀριθ. φύλ. 268.

ταῦτα συνέβαλον πρὸς τὸν, ὃν ἔθεντο σκοπὸν τῆς μελέτης αὐτῶν· οἰκοθεν νοεῖται, ὅτι ἡ τοιαύτη, περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῆς ἱστορίαν, ἔλλειψις συστηματικοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἔργου καθίστατο λίαν αἰσθητῆ, τοσούτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ Σκύρος καὶ ἐξ ἐπόψεως ἐκκλησιαστικῆς δὲν ὑστερεῖ ἄλλων μερῶν.

Καὶ ἠτύχησαμεν, ἵνα ἐκδώσωμεν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν μονογραφίας τινας, περὶ ἐκκλησιαστικὰ θέματα, τῆς Σκύρου, περιστρεφόμενας¹. Ἰδιαίτερα ὅμως κατεβλήθη παρ' ἡμῶν προσπάθεια, ὅπως ἡ μελέτη περὶ τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου, ἧς ὁ Ἐπίσκοπος Εἰρηναῖος, κατὰ τὰ μέχρι σήμερον ἐπιστημονικὰ δεδομένα, μετέσχε τῆς ἐν Σαρδικῇ (343) Συνόδου² ἐμφανισθῆ, ὅση ἡμῖν δύναμις ἀριωτέρω ἀπὸ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς. Καὶ μετ' αὐτήσιν ἡμῶν, λαβόντες τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐμελετήσαμεν καὶ τὰ Ἀρχεῖα Αὐτῆς καὶ εὗρομεν, ὡς εἶκος, διὰ τὴν, ὡς εἴρηται μελέτην ἡμῶν, ἐλάχιστα βοηθήματα, ἐφ' ὅσον τὸ Ἀρχεῖον Αὐτῆς περιέχει ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐντεῦθεν.

Οὐχ' ἦττον ὅμως ἐμελετήσαμεν τοιαῦτα ἀφορῶντα τὴν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου, τῆς Σκύρου, Ἐπισκόπου Γρηγορίου, διοίκησιν τῆς νήσου ταύτης, ἅτινα καὶ ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῆς ἐξιστορήσεως τοῦ ὑπ' ὄψιν, ἔργου.

Καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1941 ἀναφορᾶς ἡμῶν παρεκαλέσαμεν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἐπιτρέψῃ ἵνα χρησιμοποιήσωμεν ταῦτα, διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς μονογραφίας ταύτης, εὐαρεστηθεῖσαν ἵνα, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1683)124)6)11)41 ἐγγράφου Αὐτῆς γνωρίσῃ ἡμῖν ὅτι «...ἐπιτρέπομεν ὑμῖν τοῦτο ἐκφράζοντες ἅμα ὑμῖν καὶ τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν φιλοπονίαν ὑμῶν καὶ τὴν ἀξίεπαινον συμβολὴν σας περὶ τὴν ἐπιστημονικὴν διευκρίνισιν τῆς νεωτέρας ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας».

Δυστυχῶς ὅμως αἱ, διὰ τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἐπελθοῦσαι τότε συμφοραὶ καὶ συλλήβδην τὰ θλιβερὰ αὐτῶν ἐπακόλουθα ἠμπόδισαν ἡμᾶς, ἵνα προ-

1. Ἐγγραφα Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Σκύρου, ἐν «Ἐκκλησία» ἔτ. 1939, ἀριθ. φύλ. 23 κ. ε.

Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκύρου ἀνά τοὺς αἰῶνας, ἐν «Ἐπετηρ. Ἐταιρ. Βυζ. Σπουδῶν» Τόμ. ΙΕ' σ. 101—141 καὶ ἐν ἰδιαίτερω τεύχει.

Ἡ Σκύρος Γρηγόριος, ἐν «Ἐκκλησία» ἔτ. 1941 ἀριθ. φύλ. 5 κ.ε. ὁμοίως ἀνετυπώθη εἰς αὐτοτελεῖς φυλλάδιον.

2. J. D. Mansi, Sacrorum Conciliorum nova et amplissima collectio, Parisiis 1900 III σ. 47. Le Quien, Oriens Christianus Parisiis 1740 I, σ. 232. Ἀρχιμ. Ἀνδρ. Τριανταφύλλου (ἀποθανόντος Μητροπολίτου Τριφυλίας κ.λ.π.), Αἱ Ἀρχιερατικαὶ Ἐπαρχίαι τῆς Παλ. Ἑλλάδος ἐν προγενεστέροις τοῦ 1821 χρόνοις ἐν «Ἱ. Σύνδεσμος» ἔτ. 1916 ἀριθ. φύλ. 268 σ. 11. Ἀρχιμ. Βασίλ. Ἀτέση (νῦν Ἐπισκόπου Ταλαντίου). Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκύρου ἀνά τοὺς αἰῶνας ἐνθ' ἀνωτ. σ. 107 καὶ 112.

βῶμεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῆς παρουσίας μελέτης, ἣν ἤδη δημοσιεύομεν.

Καὶ εἶναι ἀληθές, ὅτι αὕτη αὐστηρῶς τοπικοῦ περιεχομένου δὲν ἀσχολεῖται περὶ ζητήματα γενικώτερα τῆς συγχρόνου ἱστορίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οὐχ' ἤττον ὅμως συμβάλλει καὶ αὕτη εἰς τὴν ἔρευναν τῆς νεωτέρας, τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἱστορίας, τοσούτω μᾶλλον, καθ' ὅσον τὰ ἐν τῇ ὑπ' ὄψιν μονογραφίᾳ πρόσωπα διεδραμάτισαν σπουδαιότατον ρόλον κατὰ τὴν διάρκειαν, τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ ὧν οἱ ἀπόγονοι ἐξαιρετικᾶς, ἐν τῇ διοικήσει τῆς Σκύρου, κατέλαβον θέσεις.

Α'

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

(12 Ἀπριλίου—27 Νοεμβρίου 1837)

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἐπισκόπου Σκύρου Γρηγορίου ἐπισυμβάντα τῇ 3 Μαρτίου 1837¹, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δι' ἀποφάσεως Αὐτῆς, ληφθεῖσης ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 9 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, διώρισε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5577/5603/12/4/1837 ἐγγράφου Αὐτῆς² τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς Σκύρου μέλη τοὺς Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ³ καὶ πρεσβύτερον Δημήτριον Οἰκονόμου⁴ ἄνδρας, διοικητικὴν πείραν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ τῆς παροικίας ἐκείνης πράγματα κεκτημένους, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐπαξίως ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν Αὐτὴν δυναμένους, ἀποστείλασα αὐτοῖς καὶ ὁδηγίας, βάσει τῶν ὁποίων θὰ διωκεῖτο ἢ οὕτωςι χηρεύσασα Ἐπισκοπὴ «μέχρις ὅτου ἀποφασισθῶσι τὰ περὶ αὐτῆς ὀριστικώτερον» καὶ αἵτινες ὁδηγίαι ἔχουσιν οὕτω :

1. **Χρυσ. Παπαδοπούλου** (ἀποθανόντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν), Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις 1920 Τ. Α' σ. 193. **Κωνστ. Οἰκονόμου** τοῦ ἐξ Οἰκονόμων : Τὰ σωζόμενα Ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα Ἀθήνησι 1862—1866 Τ. Β' σ. 359. Ἀρχ. Β. **Ἀτέση** ἐνθ' ἀν. σ. 127. **Τοῦ αὐτοῦ** : Ὁ Σκύρου Γρηγόριος ἐν Ἀθήναις 1941 σ. 28. **Δ. Παπαγεωργίου** : Ἱστορία τῆς Σκύρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἐν Πάτραις 1909 σ. 140.

2. **Β. Ἀτέση** : Ἡ Ἐπισκοπὴ Σκύρου ἀνὰ τοὺς αἰῶνας σ. 129.

3. Οὗτος προήρχετο ἐκ τῆς οἰκογενείας «Κουτσούπη» μνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Γρηγ. Δικαίου εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας συνέδραμε ταύτην χρηματικῶς πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν αὐτῆς ἐκβασίν' βραδύτερον δὲ μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἐνεργῶς ταύτης μετασχὼν κατηνάλωσε τὰς τε πνευματικὰς καὶ ὕλικὰς αὐτοῦ δυνάμεις πρὸς εὐδόωσιν τοῦ ἀγῶνος· δι' ὃ καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ, μετὰ ταῦτα, σύνταξις, τιμῆς ἔνεκεν. Ὅρα καὶ **Δ. Θεοχάρη** ἐν «Σκύρος» Ἀθήναις 1947 Τεύχ. Β' σ. 40—41 ἐνθα παρέχονται πλείονες πληροφορίες περὶ τούτου.

4. Τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίθετον τοῦ ἱερέως τούτου ἦτο «Στραβολαίμης»· πλειστάκις ὅμως ἀπαντῶμεν τὸν ἱερέα τοῦτον ὑπογράφοντα καὶ ὡς «Σαμιώτης» ὡς καταγόμενον ἐκ Σάμου, ἐξ ἧς μετηνάστευσεν εἰς Σκύρον.

«Περὶ τῆς πνευματικῆς διεξαγωγῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου.

Ὅδηγίαι

Πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου.

α) Συνελθοῦσα εἰς τὴν καθέδραν τῆς Ἐπισκοπῆς νὰ γνωστοποιήσῃ κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς αὐτὴν διαταγῆς τῆς Συνόδου πρὸς ἅπαντα τὸν κλῆρον τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου, καὶ ἰδιαίτερος πρὸς ὅλους τοὺς διορισμένους Ἐκκλησιαστικούς Ἐπιτρόπους τὸν διορισμὸν τῆς.

β) Νὰ συνεδριάξῃ δις τοῦλάχιστον τῆς ἑβδομάδος, κρατοῦσα πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεών της καὶ ἀριθμὸν εἰς τὰ παρ' αὐτῆς, ὡς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, ὑπογραφόμενα καὶ παρὰ τῶν δύο.

γ) Νὰ ἐπαρτυνη εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας ἐν γένει τοῦ κλήρου.

δ) Ὅσακις ἀμαρτήσῃ κληρικὸς ὡς πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικόν, νὰ καταμηνύεται ἀμέσως πρὸς τὴν Σύνοδον καὶ πρὶν ἢ Ἐπιτροπὴ λάβῃ διαταγὴν παρ' αὐτῆς περὶ αὐτοῦ δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργήσῃ τι ἀφ' ἑαυτῆς.

ε) Νὰ ἐκδίδῃ ἀδείας γάμων, καὶ τούτων νὰ κρατῇ ἀκριβῆ καταλόγον μετὰ σημειώσεως τῶν προσώπων καὶ τῆς ἡμερομηνίας.

Τὸ αὐτὸ θέλουσι πράττει καὶ οἱ κατὰ μέρος ἐκκλησιαστικοὶ Ἐπίτροποι, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι καὶ ἐκδίδουσιν ἀδείας γάμων.

Ἄλλ' ὀφείλει νὰ διατηρῇ ὡς πρὸς τὸν γάμον ἀκριβῶς τοὺς κανόνας καὶ τὰς διατυπώσεις τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἂν ποτε προκύψῃ ἀπορία τις, θέλει ἀναφέρεσθαι περιστατωμένως περὶ τούτου πρὸς τὴν Σύνοδον, ζητοῦσα παρ' αὐτῆς τὴν λύσιν καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν ἀποροῦσα, τὸ αὐτὸ θέλει πράττει.

στ) Νὰ φροντίξῃ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τῆς Συνόδου, καὶ ν' ἀναφέρεται πρὸς αὐτὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

ζ) Νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς διατηρήσεως ἐν γένει τῶν καθεστῶτων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὰ ἀνέκαθεν παραδεδογμένα καὶ νὰ μὴ συγχωρῇ τὴν παραμικρὰν τυχὸν παράβασιν.

η) Θέλει κρατεῖ καταγραφὴν τῶν συναγομένων ἐπισκοπικῶν δικαιωμάτων ἀφ' ἧς ἡμέρας διορίζεται, καθὼς καὶ τῶν ἐκ τούτων ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας διότι θέλει δόσει λόγον περὶ τούτων.

Ὅλος ὁ κλῆρος τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου θέλει μνημονεύει τὴν Σύνοδον.

† Ὁ Κυνορίας Διονύσιος Πρόεδρος

† Ὁ Ἀττικῆς Νεόφυτος

† Ὁ πρόφῃν Ἡλείας Ἰωνᾶς

† Ὁ Κυκλάδων Ἀνθιμος

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. Φαρμακίδης¹.

Τ. Σ.

Ὁ διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου, γενόμενος διορισμὸς τοῖς περὶ οἷς πρόκειται κληρικοῖς, ἦτο λίαν τιμητικὸς δι' αὐτοὺς· δι' ὃ καὶ οὗτοι «ἀσμένως» τὰ διοριστήρια αὐτῶν γράμματα λαβόντες, ἐβεβαίουν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1837 ἀναφορᾶς των, ὅτι θέλουσι πράττει «κατὰ χρέος τὰ διαταττόμενα κατὰ τὰς ὁδηγίας της».

Εὐθύς ὁμως, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Ἐπισκόπου ἐκείνου ἐγεννήθη ζήτημα, κατὰ πόσον οἱ, κατὰ σάρκα, συγγενεῖς αὐτοῦ, χρώμενοι κληρονομικῶ δικαιώματι, ἐδικαιοῦντο κληρονομησαί τοῦτον, τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς εἰκάζομεν, ἐκ τῶν, πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀναφορῶν της, ἐπιμενουσῆς εἰς τὴν μὴ χορήγησιν περιουσιακῶν δικαιωμάτων τοῖς συγγενέσι τοῦ, περὶ οὗ πρόκειται, ἀρχιερέως· ἐντεῦθεν δὲ καὶ διαφωνία ἐπιτροπῆς καὶ κληρονόμων ἦτις ὡς ἀποτέλεσμα ἔσχεν τὴν διαρκῆ μεταξὺ τούτων προστριβὴν καὶ προσφυγὴν τῶν τελευταίων πρὸς τὰς διοικητικὰς τοῦ Κράτους ἀρχάς, ἐπιζητούτων ἐπέμβασιν πρὸς ἐπωφελεῖ, δι' αὐτοὺς, λύσιν τοῦ ἀναφυέντος κληρονομικοῦ ζητήματος.

Καὶ οὐ μόνον πρὸς τὰς διοικητικὰς, τοῦ Κράτους, ἀρχάς ἀνηρέχθησαν οἱ συγγενεῖς τοῦ Ἐπισκόπου, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἐπικαλούμενοι τὴν συναντίληψιν Αὐτῆς, ὡς σαφῶς νοεῖται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5920/355/23/6/837 πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Σκύρου, ἐγγράφου Αὐτῆς, ἀποσταλέντος κατόπιν ἀποφάσεως ληφθείσης ἐν τῇ συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 23 Ἰουνίου 1837, δι' οὗ καθίστατο αὐτῇ γνωστὸν, καὶ εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ἀναφορᾶς της, ὅτι, τῶν πολιτικῶν, τοῦ Κράτους, ἀρχῶν ἀναλαβουσῶν τὴν διευθέτησιν τῆς περιουσίας τοῦ «μακαρίτου ἐπισκόπου Σκύρου» δέον ὅπως, ἢ Ἐπιτροπῇ αὐτῇ, ἀπέχη ἐφεξῆς πάσης ἐνεργείας ἐν προκειμένῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὁμως νομίζουσα ὅτι, οὐχὶ ὀρθῶς καὶ νομίμως οἱ συγγενεῖς τοῦ Γρηγορίου, ἀνδρὸς δηλονότι ἀφοσιωθέντος τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀναλώσαντος τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐν τῇ διακονίᾳ Αὐτῆς, ἐπιζητοῦσι κληρονομίαν, ὀρωμένη δ' ἐκ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι οὕτω πράττουσα καὶ ἐνεργοῦσα ὑποβοηθεῖ μεγάλως καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας, ἀντέδρα κατὰ τῆς τοιαύτης ἀντιλήψεως τῶν συγγενῶν τοῦ Ἐπισκόπου καὶ δὴ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς οὗτοι ὑποβοηθούμενοι καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ὡς δῆλον γίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/2/5/837 ἀναφορᾶς αὐτῆς πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἀνηρέχθησαν Αὐτῇ, καὶ θεωροῦσα ὡς παράλογον τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας «ἀπὸ τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς πράγματα» ἀνεφέρθη Αὐτῇ ἐπιζητούσα ἤδη σαφεῖς ὁδηγίας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτιθέμενα καὶ ἐπιθυμοῦσα, ὅπως δώσῃ λύσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5790/276/18/5/837 ἐγγράφου Αὐτῆς πρὸς «τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν» παρεκάλει αὐτήν, ὅπως, κατόπιν ἀναφορᾶς

τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς Σκύρου γνωρίζουσας «ὅτι οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος Ἐπισκόπου Σκύρου ζητοῦν δικαιώματα κληρονομικά νὰ λάβωσι καὶ τὰ πράγματα τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ περὶ τούτου ἀνεφέρθησαν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν διοικητὴν Σκοπέλου» δοθῶσιν ἑπακριβεῖς ὁδηγίαι· τούτου ἕνεκεν, ἐπιλέγει, τὸ ἔγγραφο «ἡ Σύνοδος... κρίνει εὐλογον νὰ παρακαλέσῃ τὴν Β. ταύτην Γραμματεῖαν νὰ διατάξῃ τὸν διοικητὴν νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου διὰ νὰ ληφθῶσιν καὶ αὐτὰ παρὰ τῶν συγγενῶν τοῦ ἐπισκόπου ὡς ἴδια αὐτῶν».

Παραλλήλως ὁμοῦς Αὐτῇ, διὰ ταῦταρίθμου καὶ ταῦτοχρόνου ἔγγραφου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Σκύρου γνωστοποιεῖ, ὅτι ἀπηυθύνθη «πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κ.λ.π. Β. Γραμ.» τῆς Ἐπικρατείας «περὶ τῆς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου ἀπαιτήσεως τῶν συγγενῶν τοῦ μακαρίου Ἐπισκόπου καὶ αὐτῇ θέλει διατάξῃ εἰς τὸν διοικητὴν Σκοπέλου τὰ δέοντα περὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν».

Βάσει τοῦ ἀνωτέρω, τῆς Ἱ. Συνόδου, ἔγγραφου, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία ἐπιληφθεῖσα τῆς ὑποθέσεως ἐνετείλατο τῷ διοικητῇ Σκοπέλου, ὅπως ἐνεργήσῃ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρίσιν θέματος, συνωδὰ ταῖς ὑπ' αὐτῆς δοθείσαις ἐντολαῖς καὶ ὁδηγίαις.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμοῦς χρόνῳ, ὡς πληροφοροῦμεθα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13/10/7/6/837 ἀναφορᾶς τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, ὁ διοικητὴς Καρυστίας δι' ἔγγραφου αὐτοῦ διώρισε τὸν ἐκ Σκύρου καταγόμενον Ἰωάννην Βαρλαάμ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ αὐτόθι μέχρι τελικῆς λήξεως τῆς ὑπ' ὅψιν ὑποθέσεως.

Ὁ διορισμὸς, τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Βαρλαάμ, ὡς εἶκός, δυσηρέστησε τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον λόγῳ τῆς ἐπισήμου αὐτῶν ιδιότητος, εὐρέθησαν οὕτως ἐν μειονεκτικῇ θέσει ἔναντι τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν «..ἐνῶ διεχειρίσθημεν τὰ πράγματα τῆς ἐπισκοπῆς, γράφουσι πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον...ἐφάνη μία διαταγὴ τοῦ διοικητοῦ καρυστίας φερομένη διὰ τοῦ παπᾶ μακαρίου βαρλαάμ, περὶ οὗ ἐγράψαμεν καὶ προλαβόντως '...καὶ διορίζεται ὁ ἀδελφός του ὁ Ἰωάννης ἐπίτροπος ὡς ἐμπιστώτερος πρὸς ὄφελος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου νὰ συνάξῃ τὸ εἰσόδημα τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς τῆς ἐπισκοπῆς...ὁ ὁποῖος ἀμέσως ἐκήρυξε

1. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1837 ἀναφορᾶς τῆς πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον γνωρίζει Αὐτῇ περὶ τοῦ Μακαρίου Βαρλαάμ—περὶ τοῦ οὐοίου θέλομεν ὀμιλῆσαι κατωτέρω ἐκτενῶς—τὰ ἐξῆς: «ὅτι Προηγούμενός τις Λαυριώτης, ὀνόματι Μακάριος Βαρλαάμ ἐτῶν σχεδὸν 35 ἐκ Σκύρου ἀπεστάλη παρὰ τοῦ μοναστηρίου του πρὸ δύο χρόνων εἰς Κυρὰ Παναγιάν καὶ Κούμην διὰ ὑποθέσεις τοῦ μοναστηρίου του καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως· ὁ δὲ ἀθετήσας τὰς παραγγελίας ἦλθεν ἐνταῦθα περιφερόμενος...ποτὲ μὲν εἰς Κούμην, Κάρυστον καὶ Χαλκίδα πορευόμενος, ποτὲ δὲ εἰς Ἀθήνας, ὡς καὶ ἤδη ἔρχεται, ὡς εἶπε, διὰ νὰ ἀνακατώσῃ ἐκκλησιαστικὰς καὶ πολιτικὰς ὑποθέσεις...».

δημοσίως τὴν ἐπιστασίαν του... ὥστε μᾶς ἐπροξένησε μέγα ἔμπόδιον... ἐντὶ αὐτῷ καὶ ζημίαν εἰς τὸ ταμεῖον, ἐπειδὴ ἔχει διαταγὴν τῆς ἐπιστασίας του νὰ λαμβάνῃ κατὰ μῆνα δρχ. 20... λοιπὸν κατὰ τὸ ἀπαιτούμενόν μας χρέος τῇ πληροφοροῦμεν νὰ μᾶς διατάξῃ ὅσον τάχιστα πρὸς γνῶσιν μας...» ἐκφράζοντα δὲ τὸ παράπονον αὐτῶν ἐπιπροσθέτουσιν ὅτι ἡμεῖς φροντίζομεν «ὅπως ἡ περιουσία τοῦ πρὸ μηνῶν ἀποθανόντος Ἀρχιερέως» ἡμῶν διατηρηθῇ ἄθικτος πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας· ἐν τούτοις ὁμως αἱ ἐνέργειαι τῶν αὐτῶν ἐν προκειμένῳ, δὲν ἐπεδοκιμάσθησαν παρὰ τῶν διοικητικῶν, τοῦ Κράτους, ἀρχῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου Αὐτῆς ἐγγράφου καθορίζει πλεόν τὰ πλαίσια, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ κινήται ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἀποφυγὴν ὑπερβασίῶν, ἐν τῷ μέλλοντι, παρ' αὐτῆς.

«Ἀριθ. $\frac{\text{Πρωτ. 5947}}{\text{Διεκ. 368}}$

Ἡ Σύνοδος

Πρὸς τὴν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Σκύρου Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουνίου 1837

Τὰ χρέη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι κατὰ τὸν διορισμὸν της ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικόν, καὶ εἰς ταῦτα πρέπει νὰ περιορίζηται· εἰς δὲ τὴν περιουσίαν τοῦ μακαρίτου ἐπισκόπου Σκύρου ἢ τὰ κτήματα τῆς Ἐπισκοπῆς οὔτε ἔπρεπε καὶ οὔτε πρέπει νὰ λάβῃ μέρος ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη· διότι τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς πολιτικῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος Ἐπισκόπου, ὡς καὶ ἀπὸ 23 τοῦ ἤδη λήγοντος καὶ ὑπ' ἀριθ. 5920/355 ἀνήγγειλεν ἡ Σύνοδος· ἀλλ' αὕτη προσκαλεῖται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτὸ περιοριζομένη εἰς τὰ καθήκοντά της· καὶ ταῦτα κατ' ἔγκρισιν.

† Ὁ Κυνοῦρίας Διονύσιος Πρόεδρος

† Ὁ Ἀτικῆς Νεόφυτος

† Ὁ Ἀργολίδος Κύριλλος

† Ὁ πρῶτον Ἡλείας Ἰωνᾶς

† Ὁ Κυκλάδων Ἀνθιμος ».

Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου σαφῶς καταφαίνεται, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκείνης δὲν ἦτο ἄλλη, εἰμὴ ἡ πνευματικὴ, τοῦ πληρώματος, τῆς ληθρευούσης ἐπισκοπῆς ἐξύψωσις, μέχρι καταστάσεως, κανονικοῦ, ἐν αὐτῇ, ἱεράρχου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμως χρόνῳ, οἱ συγγενεῖς τοῦ Γρηγορίου δι' ἄλλεπαλλήλων αὐτῶν, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν, ἀναφορῶν, παρεπονοῦντο διὰ τὴν παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος, τοῦ ὑπὸ κρίσιν ζητήματος, θεωροῦντες ὡς ὑπεύθυνον διὰ ταύτην τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴν, ἐπεμβαίνουσαν σκανδαλωδῶς πρὸς βλάβην τούτων.

Ἡ Γραμματεία, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀναφορῶν τούτων, παρεκάλεσε τὴν

Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13490/2941/20/9/837 ἐγγράφου ὅπως διατάξῃ τὴν Ἐπισκοπικὴν Ἐπιτροπὴν Σκύρου καὶ «...περιορισθῆ εἰς τὰ χρῆματι καὶ νὰ φυλάττῃ ἀθικτον τὴν εὐρεθείσαν κινήτην τοῦ ἐπισκόπου περιουσίαν¹ καὶ νὰ παραιτηθῆ τῆς διαθέσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῆς ἐπισκοπῆς, διότι περὶ αὐτῆς ἐξεδόθησαν ἤδη πρὸ καιροῦ διαταγαὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν διὰ νὰ λάβῃ οὗτος ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐπιστάσιαν τῶν κτημάτων τούτων τὰ αὐτὰ μέτρα, ὅσα εἶναι ἤδη ὀρισμένα περὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐν γένει καὶ τοῦτο μέχρις οὗτου ἢ Α.Μ. ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου...».

Μετὰ τὰς σαφεῖς πλέον καὶ κατηγορηματικὰς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν τῇ ὑπ' ὄψιν ὑποθέσει, ἀπόψεις καὶ ὑποδείξεις, ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπέκουσα ταύταις ἀπείχεν ἐφεξῆς πάσης ἀναμίξεως καὶ τοιουτοτρόπως ἔληξεν ἡ ἱστορία μιᾶς θλιβερᾶς καταστάσεως, ἣτις ἔσχεν ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου πνευματικῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τῆς νήσου Σκύρου.

Φαίνεται ὁμως ὅτι καὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ὑπῆρχεν ἀρμονικὴ σχέσις, ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐπισκοπῆς, ὡς δὲν ὑφίστατο τοιαύτη καὶ μεταξὺ τῶν μελῶν ἄλλων ἐπιτροπῶν, χηρουσῶν ἐπισκοπῶν, ὥστε νὰ δικαιολογῶνται πλήρως αἱ ἀπόψεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑποδεικνυούσης τῇ Γραμματείᾳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι αἱ χηρεύουσαι

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1837 ἀναφορᾶς ὑπέβαλε τῇ Ἱ. Συνόδῳ πλήρη κατάλογον «τῶν εὐρεθέντων εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος ἐπισκόπου» ἔχοντα δ' οὕτως

«1 γούνα καλή, 1 ἄλλη τσόχινος τριμμένη, 1 τζουπὲς ὁμοιος, 1 ζωστικὸν καλὸν ὁμοιον, 1 σάλι γεράνιο ὁμοιον, δύο ῥάσα παλαιά, 4 ἐπανωκαλύμμαχα, 2 μαχραμάδες κεντητοῦς, 1 δισάκι πεύκινο τριμμένο, 1 ὀμπρέλλα, 1 φορκιέρι, 2 μπεστακτάδες, ἕνας μὲ σεργάκια ἄλλος καριδένιος, 2 τριπόδες εἰς χρυσοῦς, 1 ντουλάπι ἐκ σχινοδρυός, 3 καρέκλαι, ἡ μία χρυσῆ, ἄλλη καριδένιος παλαιά, 3 φραγκοτράπεζα τὰ δύο μεγάλα, τὸ ἕνα μικρὸ, 3 δίσκοι, εἰς κόκκινος, ἄλλος καλὸς καὶ εἰς παλαιὸς, 3 τσαγερά τῆς ζάχαρις τὰ δύο μὲ καπάκια, 1 κανάτα ἐγγλέζικος πλουμιστή, 2 καφεμπρίκια μπακιρένια τὸ ἐν μεγάλο, 1 μαγκάλι μὲ τὸν ταβά του, 1 λεγανόμπριχο, 3 ντετζέρους, 1 κρεβάτι φράγκικον, 6 κάδρα τὸ ἐν μεγάλο, τὰ δὲ μικρά, 1 εἰκόνα ἁγίου Νικολάου μὲ γυαλί, 2 χαρτένια, 1 σκουπίτσα τῶν τριχῶν, 2 μπαστούνια τὸ ἐν κρατεῖ Σεραφεῖμ προηγούμενος, 1 χέρι μπαστουνοῦ φιλιτσένιο, 4 βυτίνες εἰς τὸ κάτω σπῆτι, 1 πιθάρι, 1 κάνουλα, 1 καναβέτα μὲ 10 κουνέτα, 12 ζάρφια ἀσημένια, τὰ 4 κρατεῖ ἡ νύμφη του Μαρία, 12 φυλτζάνια τὰ 7 ὁμοίως ἢ ἴδια, 3 μαχαιροπήρουνα, 3 πηροῦνια ἀσημένια, 1 κουτὶ σομακί; μαρμαρένια, 2 σαλιάρες γυάλινες ἐπῆρην ἢ μαρία, 16 δραχμὰς καὶ 1 κάντρο ἔλαβεν ὁ ἄνδρας τῆς μαρίας μιχαλάκης

Ἐνδύματα Ἀρχιερέως

1 σάκκος χρυσοῦς, 1 ὀμόφορον ὁμοίως, 1 ἐπιτραχήλιον ὁμοίως, 1 ζυγὴ ὑπομάνικα ὁμοίως 1 ὑπογονάτιον, 1 περιζώνιον χωρὶς κλειδοθήρια, 1 στιχάρι διακονικὸν, 1 ὠράριον, 2 στιχάρια μικρὰ ἀναγνώστου, 1 ἀντιμήνσιον ἄσπρο ἀτάξι.»

Ἐπισκοπαὶ πρέπει νὰ διοικῶνται διὰ τῶν φυσικῶν αὐτῶν ἀρχηγῶν, τῶν Ἐπισκόπων, καὶ οὐχὶ δι' ἐπιτρόπων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ἐπισκοπικὴ Ἐπιτροπὴ Σκύρου ἀπετελεῖτο ἐκ κληρικῶν ἐγγραμμάτων καὶ εὐπολήπτων, ἐχόντων πείραν τῶν πραγμάτων τῆς παροικίας ἐκείνης, ἅτε μετασχόντων ἐνεργῶς τῆς διοικήσεως ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ Γρηγορίου καὶ ἀπολαμβάνοντων τῆς ἐκτιμήσεως τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν· κατ' ἀκολουθίαν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν ἅπαντα τὰ ἐχέγγραφα τῆς ἐπιτυχούς ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν μέχρι τῆς καταστάσεως τοῦ διαδόχου τοῦ Γρηγορίου· ὅμως ἡ Σύνοδος προέκρινε τὸ σύστημα τῆς διοικήσεως τῆς παροικίας ταύτης δι' ἑνὸς μόνου προσώπου, διορίσασα ὡς Ἐπισκοπικὸν Αὐτῆς Ἐπίτροπον τὸν ἐκ Σκύρου ὀρμώμενον καὶ ἐγγράμματον ἱερομόναχον Μακάριον Βαρλαάμ.

Β'.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

(27 Νοεμβρίου 1837—20 Δεκεμβρίου 1841)

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ἀντικαταστάσεως δηλονότι τῶν Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ καὶ ἱερέως Δημ. Οἰκονόμου, διὰ τοῦ ἱερομ. Μακαρίου Βαρλαάμ, γνωστοποιηθεῖσαν τῇ τε ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείᾳ καὶ τοῖς μέλεσι τῆς προλαβούσης ἐπιτροπῆς, οὗτος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, συναφῶς τῷ ὑπ' ἀριθ. 6324/612/27/11/837 ἐγγράφῳ Αὐτῆς μετὰ τῶν ἐπισυνημμένων τούτῳ ὁδηγιῶν ἐχουσῶν οὕτως :

«Ἀριθ. πρωτ. 6324

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Νοεμβρίου 1837

Ὅδηγίαι

Πρὸς τὸν ἱερομόναχον Μακάριον Βαρλαάμ

1) Νὰ γνωστοποιήσητε κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς ὑμᾶς διαταγῆς τῆς Συνόδου πρὸς ἅπαντα τὸν κλῆρον τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου τὸν διορισμόν σας ὡς ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτρόπου.

2) Νὰ συντάξετε πρωτόκολλον. ἐν ᾧ θέλετε καταχωρεῖ τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἐγγράφα ἐπιθέτοντες εἰς αὐτὰ τὸν κατὰ τάξιν αὐξήοντα ἀριθμόν.

3) Νὰ ἐπαγρυπνήτε περὶ τῆς εὐταξίας ἐν γένει τοῦ κλήρου καὶ ὁσάκις ἀμαρτήσῃ τις ἐκ τούτων ὡς πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν νὰ καταμνησθετε αὐτὸν ἀμέσως πρὸς τὴν Σύνοδον καὶ πρὶν λάβητε παρ' αὐτῆς περὶ αὐτοῦ διαταγὴν δὲν ἔχετε τὴν ἄδειαν νὰ ἐνεργήσητέ τι ἄφ' ἑαυτοῦ.

4) Νὰ ἐκδίδητε ἀδείας γάμων καὶ τούτων νὰ κρατῆτε ἀκριβῆ κατάλογον μετὰ σημειώσεως τῶν προσώπων καὶ τῆς ἡμερομηνίας· ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς γάμους ὀφείλετε νὰ διατηρῆτε ἀκριβῶς τοὺς κανόνας καὶ τὰς διατυπώσεις τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἂν ποτε προκύψῃ ἀπορία τις εἰς γάμον, θέλετε ἀναφέρεσθαι περιστατωμένως περὶ τούτου πρὸς τὴν Σύνοδον, ζητοῦντες παρ' αὐτῆς τὴν λύσιν καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν ἀποροῦντες τοῦτ' αὐτὸ θέλετε πράττει.

5) Δὲν ἔχετε τὴν ἀδειαν οὔτε διορισμὸν ἐφημερίου ἢ πνευματικοῦ νὰ κάμνητε οὔτε ἀφοριστικὸν ἔγγραφον νὰ ἐκδίδητε ἀλλὰ περὶ τῶν τοιούτων θέλετε ἀναφέρεσθαι πρὸς τὴν Σύνοδον.

6) Νὰ φροντίζητε ἐγκαίρως καὶ ἐν δέοντι περὶ τῆς ἐτοίμου ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τῆς Συνόδου καὶ ν' ἀναφέρητε πρὸς αὐτὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

7) Θέλετε κρατεῖ καταγραφὴν τῶν συναγομένων ἐπισκοπικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν γάμων, ἀφ' ἧς ἡμέρας διορίζεσθε, καθὼς καὶ τῶν ἐκ τούτων ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας σας, διότι θέλετε δόσει λόγον περὶ τούτων.

8) Ὁλος ὁ κλῆρος τῆς ἐπισκοπῆς Σκύρου θέλει μνημονεῦει ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς τῆς Συνόδου.

† Ὁ Κυνοῦρίας Διονύσιος Πρόεδρος
 † Ὁ Ἀττικῆς Νεόφυτος
 † Ὁ Σελλασίας Θεοδώρητος
 † Ὁ Κυκλάδων Ἀνθιμος
 † Ὁ Φωκίδος Νεόφυτος ».

Ταυτοχρόνως δ' ἐντέλλεται ἡ Ἱ. Σύνοδος τῷ, ἐν λόγῳ, Μακαρίῳ εὐρισκομένῳ ἐν Ἀθήναις, ὅπως μεταβῆ εἰς Σκύρον καὶ παραλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐπισκοπῆς παρὰ τῶν προκατόχων του· πράγματι δ' οὗτος μεταβὰς ἐκεῖ ἀναφέρει τῇ προϊσταμένῃ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ ὅτι «θεῖω ἐλέει καὶ διὰ τῶν εὐχῶν τῆς φθάσας ἐνταῦθα» παρέλαβε παρὰ τοῦ ἱερέως Δημητρίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεραφεῖμ εὐρισκομένου εἰς Ἀθήνας, πᾶσαν τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου τῆς ἐπισκοπῆς ἐκείνης. Ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον σχετικῇ αὐτοῦ ἀναφορᾷ γνωρίζει Αὐτῇ, ὅτι πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ τῶν προκατόχων αὐτοῦ ὡς μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔγγραφα, πρακτικὰ, Συνοδικαὶ διαταγαὶ μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν παρελήφθησαν παρεκτὸς τῶν «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ μακαρίτου Σκύρου...» τοιούτων· ἀναφέρων δὲ ταῦτα τῇ Συνόδῳ παρακαλεῖ Αὐτὴν, ὅπως δοθῶσιν αὐτῷ, ἐν προκειμένῳ, συμπληρωματικαὶ ὁδηγίαι «πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς δεχομένου λάθους καὶ εὐθύνης», γνωρίσασαν αὐτῷ, ὅτι ὀφείλει νὰ

1. Πόσα ἔγγραφα παρέλαβεν οὗτος παρὰ τοῦ ἱερέως Δημητρίου Οἰκονόμου γνωρίζομεν ἐξ ἐπιστολῆς τούτου πρὸς τὸν Βασιλᾶμ ἐχούσης δ' οὕτω :

παραλάβη καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ μακαρίτου ἐπισκόπου Σκύρου σφ-
ζόμενα ἔγγραφα ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι καὶ ὅπως ἔχωσι νὰ τὰ καταγρά-
ψητε εἰς ἰδιαίτερον κατάλογον καὶ νὰ τὰ φυλάττης, αἱ δὲ εἰς γάμον ἀδειαι
πρέπει νὰ δίδονται πάντοτε εἰς χαρτόσημον κατὰ τὸν νόμον» καὶ ὅτι «ὀφεί-
λεις νὰ προσέχης μετὰ πάσης ἀκριβείας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τὰ
ὁποῖα σοὶ ἐνεπιστεύθη ἢ Σύνοδος».

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις διατάσσεται ὁ Μακάριος ὅπως ἀναφέρῃ τῇ Συνόδῳ
«περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου καὶ ἰδίως περὶ
τοῦ Ἱερομονάχου Δαμιανοῦ ἐφημερίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
ὁποίας διαγωγῆς εἶναι», ἀπαντήσας οὕτω περὶ αὐτοῦ.

«Ἄριθ. $\frac{\text{Πρωτ. 2}}{\text{Διεκ. 2}}$

Ἐν Σκύρῳ τὴν 27 Δεκεμβρίου 1887

Πρὸς

τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ, κατὰ διατάσσομαι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6324 διαταγῆς τῆς Ἱε-
ραῆς Συνόδου δὲν ἐπρόφθασα νὰ κάμω τὴν ἀπαιτουμένην ἔκθεσιν περὶ τῆς
καταστάσεως τοῦ κλήρου τῆς ἐπισκοπῆς Σκύρου, ἀναφέρω εὐσεβᾶστως ἰδίως
μόνον περὶ τοῦ Ἱερομονάχου Δαμιανοῦ, ἐφημερίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ ὄρθεις Ἱερομόναχος ἐλθὼν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ 1835 ἔτους ἐν-
ταῦθα εἰς Σκύρον ἀπὸ τὸ Ἁγιον Ὄρος τοῦ Ἁθῶ ἱεροδιάκονος, ἀφ' οὗ
διέτριψεν ἀρκετὸν καιρὸν εἰς τὴν πατρίδα του Σκύρον, τὸ Δημοτικὸν Συμ-
βούλιον ἰδὼν τὴν ἠθικὴν του διαγωγὴν καὶ προσέτι τὴν χρεῖαν τῆς ἐκκλη-
σίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐνὸς ἐφημερίου, τὸν ἐπρότεινε δι' ἐπισήμου πρά-
ξεως του πρὸς τὸν ἐπίσκοπον διὰ νὰ τὸν χειροτονήσῃ ἱερομόναχον, ὅστις
καὶ τὸν ἐχειροτόνησε. Δὲν εἰξέυρω ὅμως πῶς ὁ ἐπίσκοπος κατὰ λάθος
ἔπραξε παρὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καὶ χωρὶς νὰ προειδεύσῃ παν-
τελῶς περὶ τούτου τὴν Σύνοδον ἔκαμε τὴν χειροτονίαν.

Μ' ὅλα ταῦτα, ὡς ἐλληροφορήθη ἢ ἐπιτροπῇ αὕτῃ, παρὰ τῶν ἐνταῦθα
κατοίκων, τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τοῦ Δημάρχου εἶναι ἡλικίας ἐτῶν

Πρὸς τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐπίτροπον τῆς ἐπισκοπῆς Σκύρου.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6324 διαταγὴν τῆς Ἱ. Συνόδου τὴν διορίζουσαν ἡμᾶς νὰ
τῷ παραδώσωμεν τὰ κρατούμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ μας ἄχρι τοῦδε,
μὲ τὸ νὰ λείπῃ ὁ Ἀρχιμανδρίτης τῷ παραδίδω ἐγὼ τὴν σφραγίδα, πρωτόκολλον
ἡριθμημένον ἀπὸ ἕως 65 διαταγὰς τῆς Συνόδου, 10 τοῦ διοικητοῦ, 1 δημάρ-
χου, 4 εἰρηνοδικεῖου καὶ 9 προσκλήσεις ἐκδεδομένας παρὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου
συνεπιτρόπου μου καὶ τὸ κατάστιχον μὲ τὰ ὅσα χρήματα ἀπόκεινται εἰς ἐμὲ δοχ.
28 ἀπὸ τὰς ὁποίας αἱ δύο δραχμαὶ εἶναι διὰ τὰς ἀδειας τῶν γάμων, ὅπου μὴ
εἰξεύροντας ἐξακολούθησαντες κατὰ τὸν μακαρίτην Σκύρου, ἐδίδομεν αὐτὰς ἄνευ
χαρτοσήμου, ἢ δὲ πανοσιότης τῆς ἁς δώσῃ ὅπου ἀνήκει, αἱ μένουσαι δὲ τοῦ ἐπι-
σκοπικοῦ δικαίωματος ἐδόθησαν εἰς διόρθωσιν πόρτας καὶ μένει 1 καὶ λεπτὰ 30
καὶ ἐπικαλοῦμαι νὰ ἔχω τὴν ἀπάντησιν τῆς παραλαβῆς πρὸς ἀσφάλειάν μου.,».

27 περίπου, εἶναι τιμίας διαγωγῆς, εἶναι ἐπιμελής τῶν ἱερῶν χρεῶν του, εὐχαριστοῦνται κατὰ πάντα οἱ ἐνορίται τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας καὶ ὡς τοιοῦτον κρίνει χρῆος τῆς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ τὸν συστήσῃ πρὸς τὴν Σ. καὶ Ἱερὰν Σύνοδον.

ὑποσημειοῦμαι δὲ εὐπειθέστατος
 Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπισκοπῆς Σκύρου
Μακάριος Βαβλαῦμ ».

Τί ἄρα γε περὶ τὸν ἱερομόναχον τοῦτον ἔλαβε χώραν ; Κατὰ τὸ ἔτος 1833, ὡς γνωστὸν, ἀποφάσει τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς κατηργήθησαν μοναστήρια καὶ μετόχια ἀνήκοντα «εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἱερῶν σκηνομάτων... τοῦ Ἁθῶνος...»¹ κατ' ἀκολουθίαν κατηργήθη καὶ τὸ ἐν Σκύρῳ μετόχιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Ἱ. Μονῆς Μεγίστης Λαύρας Ἁγίου Ὁρους μετατραπὲν εἰς ἐνοριακὸν ναὸν, ἔχοντα ὡς ἐφημέριον, κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, τὸν ἱερομόναχον Διονύσιον. Ὁ Δήμαρχος ὁμῶς Σκύρου Δ. Τζικούρης, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1836 πράξεως τοῦ περὶ αὐτὸν Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 270/29/8/838 ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Σκύρου Γρηγόριον παρεκάλεσεν αὐτὸν, ὅπως τὸν ἐν Σκύρῳ διαμένοντα «..ἱεροδιάκονον Δαμιανὸν, ὅστις ὄν αὐτόχθων καὶ ἡλικίας ὑπὲρ τῶν 26 ἐτῶν υἱὸς δὲ τοῦ ποτὲ Ἐμμανουὴλ Τζορδιά ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων προϋχόντων τῆς νήσου ταύτης καὶ χαρακτηριζόμενος μὲ ἱκανὴν σπουδὴν μαθημάτων, βίον σεμνοῦ καὶ διαγωγῆς ἐναρέτου...» χειροτονήσῃ εἰς πρεσβύτερον διὰ τὴν ἀνάληψιν παρ' αὐτοῦ τῶν ἐφημεριακῶν καθηκόντων, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Καὶ ὄντως ὁ Γρηγόριος ἀποδεξάμενος τὰς ὑποδείξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σκύρου, προεχειρίσατο εἰς πρεσβύτερον τὸν ἐν λόγῳ Δαμιανὸν ἀναλαβόντα ἐφημερίαν ἐν τῷ, ὡς εἴρηται, ναῷ, καὶ ἀντικαταστήσαντα τὸν Διονύσιον, ὅστις παραπονούμενος, πρὸς τοῦτο, ἀνηνέχθη τῇ Συνόδῳ ἀποβλέπων τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὴν προτέραν θέσιν, ζητησάσῃ ἐν τῷ μεταξὺ πληροφορίας περὶ αὐτοῦ.

Καὶ οὕτω μὲν διφοκοῦντο τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς ταύτης παρὰ τοῦ Μακαρίου ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1840. Οὐδαμῶθεν ἄλλοθὲν ποθεν γνωρίζομεν ἐκδηλούμενα παράπονα κατὰ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, ἐξ οὗ εἰκόζομεν, ὅτι αὕτη ἔβαινε καλῶς.

Φαίνεται ὁμῶς, ὅτι ὑπέβασκε κατ' αὐτοῦ ἀντίδρασις, ἥτις ἀνέμενε κατὰ τὴν εὐκαιρίαν, ἵνα προβῇ εἰς ὁμολογίαν τῶν «δῆθεν» ὑπ' αὐτοῦ διαπραττομένων σφαλμάτων. Ἀνόνητος τις πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπευθυνόμενος διεκτραγωδεῖ τὴν λυπηρὰν, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, κατάστασιν τῆς παροικίας ταύτης.

1. *Κων/νου Οἰκονόμου* ἐνθ' ἀν. Β' σ. 232 ὑποσ. α'.

Ἴδου ἡ σχετικὴ αὐτοῦ ἀναφορὰ :

« Ἐν Σκύρῳ τὴν 30 Ἀπριλίου 1840

Μεγαλειότατε

Τὸ αἶσθημα τῆς θρησκείας μου μοῦ δίδει ἀφορμὴν νὰ παρουσιασθῶ ἀνωνύμως ἐνώπιον τῆς Μ(εγαλειότητός) σας, καὶ νὰ ἐκθέσω τὰ ἀκόλουθα πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ κακοῦ.

Ὁ ἐνταῦθα ἐκκλησιαστικὸς τῆς χηρευσάσης ἐπισκοπῆς μας ἐπίτροπος Κ. Μ. Βαβλαὰμ παραιτῶν τὰ χρέη του περιφέρεται ἀδιακόπως ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ ἐνεργεῖ πράγματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἡ θέσις του καὶ τὸ ἐπάγγελμά του ἐμποδίζουν μεγάλως. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα π. ἔ. ἐπειδὴ εἰς τὴν πατρίδα μας Σκύρον συνέβη πράξις τις ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ εἰρηνοδίκου Σκύρου κατὰ τινος ἰδιώτου καὶ διὰ τὸ πέρασ τῆς, ἐπειδὴ εἰσῆχθη εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικεῖον, εἰς ὃ εἶναι εἰσέτι ὑπὸ δίκην ἀνεδείχθη ὁ εἰρημένος ἐπίτροπος τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ὑποκρινόμενος τὸν μεσίτην ἀπῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον μὲ ἱκανὰ ἐφόδια ἵνα προλάβῃ καὶ ἀθώωσῃ εἰ δυνατόν τοὺς πράξαντας· συνεννοεῖται μὲ τοὺς πολιτικούς καὶ γίνεται φιλοτάραχος τῆς κοινῆς ἡσυχίας· γίνεται διάβολος μὲ τὸ νὰ λαμβάνῃ λόγους ἀπὸ τὸ ἐν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος καὶ θέτει τὰ μέρη εἰς ἀσπόνδους ἔχθρας. Ἐσύναψε καὶ συνάπτει παράνομα ἀνδρόγυνα δωροδοκούμενος, παραπέμπει τὰ ὁποῖα τῷ ἐνεπιστεύθησαν ἱερὰ χρέη εἰς τὸν ἀδελφόν του τὸν Ἰωάννην ἀποφασίζοντα παμπηφεῖ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων, κρεπαλᾶ ἀδιακόπως καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον μὲ τοὺς κληρικούς αὐτοῦ, μὲ τοὺς ὁποίους περιφερόμενος τὰς ἀγυῖας, τὰ διάφορα καφενεῖα χωρὶς διαφορᾶς τῶν χοίρων καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν μεθυσμένος προξενοῦν τὰς μεγίστας καταχρήσεις εἰς τὸν ναὸν ὡς οἰνοπωλεῖον, παραμελεῖ καὶ γίνεται συγκοινωνὸς μὲ τοὺς καταπατοῦντας τὰ δόγματα τῆς πίστεώς μας, ἐν ᾧ ὡς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ γίνεται ἄγρυπνος προστάτης· διότι εἰς τὴν πατρίδα μας, ἐν ᾧ ἀνεφάνη ἄλλος Θ. Καίρης κεκρυμμένος πρὸ χρόνων μὲ δέρμα προβάτου, τὸ ὄνομα Γ. Οἰκονόμου¹, ἀνατρέπων καὶ προσθαφαιρῶν τὴν τάξιν τοῦ ἀλληλοῦλα, τὰ καθήματα, εἰσάγων νέας καινοτομίας, ὑποκρινόμενος τὸν ἱερέα καὶ ἐλλείποντος αὐτοῦ λέγει τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία κ.λ.π. καὶ ἐν ᾧ καὶ ἄλλος τις τὸ ὄνομα προηγούμενος Σεραφεῖμ μεταχειρίζεται τὴν εἰκονομαντίαν καὶ παρασύρει πολλούς, ὁ κύριος ἐπίτροπος νήφων πάντοτε καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὰς αἰσχρὰς αὐτοῦ πράξεις καὶ κακοδοξίας παραβλέπει ταῦτα καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ ἐκκλησία ἀντικείμενον τοῦ ἔλεους· ἐν καιρῷ τῆς λειτουργίας ὁποῖας παρεκτροπὰς σημαντικὰς καὶ ὁποῖας

1. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἱερέως Δημητρίου Οἰκονόμου σπουδάσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει λίαν πεπαιδευμένου καὶ κατ' ἐπανάληψιν λίαν ἐπιτυχῶς ἀντιπροσωπεύσαντος τὴν Σκύρον εἰς διαφόρους ἀποστολάς, πρὸς ὃν ὁ Καποδίστριας ἔτρεφεν ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν καὶ σεβασμόν.

αἰσχροῦς λέξεις μεταχειριζόμενος ἐκφράζει εἰς τὸν λαὸν παραλείπω νὰ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα. Ὁ ἀπλοῦς λαὸς ἔνθα παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἱερατικοῦ κλήρου περιέμενε τὴν ὀρθὴν βελτίωσιν ἐκ τῆς θρησκείας, ἐξ ἐναντίας βλέπει τὴν κατάργησιν παραδειγματιζόμενος ἔπεσεν εἰς τὴν ἀσβειαν καὶ χωρὶς τῆς διατηρήσεως τῆς πίστεως καὶ ἔνεκα τῶν κακῶν πράξεων κατήντησε τὸν τόπον ἄξιον ἐλέους.

Τὰς πληροφορίας ταύτας καὶ ἔτι περιπλέον, Μεγαλειότατε, δύναται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διατασσομένη παρὰ τῆς Ὑψηλότητός σας νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπὸ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀπὸ κάποιον Ἀρχιμανδρίτην Σεραφεὶμ Καρακαλινόν, ὡς οὕτως ἔχοντος τοῦ πράγματος νὰ ληφθῇ ἐν μέτρον ἐπὶ τούτου παρακαλῶ ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας, διότι τὸ πρᾶγμα ἔφθασεν εἰς μεγάλον βαθμὸν ἀπωλείας

μένω ὁ ταπεινότατος δοῦλος τῆς Ὑψηλῆς Μεγαλειότητος
ἀνώνυμος >.

Ἡ ἀνώνυμος αὕτη ἐπιστολὴ «καθ' ὕψηλοτάτην ἐπιταγὴν» διεβιβάσθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν ἀποστείλασαν ταύτην τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ μετὰ τοῦ κάτωθι διαβιβαστικοῦ αὐτῆς ἐγγράφου.

«Ἀριθ. $\frac{\text{Πρωτ. 3511}}{\text{Διεκ. 3073}}$

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1840.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου.

Μετὰ τὰ ἐπισταλθέντα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3042 καὶ 3158 ἡμετέρων ἐγγράφων, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν καὶ προσεπιστέλλομεν εἰς τὴν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐγκλεισμένην ἀνώνυμον ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἀπὸ 15/27 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Βασιλικῆς ἐπισημειώσεως ὁ μεγαλειότατος ἡμῶν Βασιλεὺς διηύθυνεν εἰς τὴν Γραμματείαν.

Διὰ τῆς ἀνωνύμου ταύτης ἀναφορᾶς κατηγορεῖται ὄχι ἀπλῆν καὶ περὶ μᾶς ἀλλὰ περὶ πολλῶν παρεκτροπῶν κατηγορίαν ὁ νῦν ἐκκλησιαστικὸς ἐπιτροπος Σκύρου Κ. Μακάριος Βαβλαᾶμ καὶ ἡ κατηγορία γίνεται ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας.

Ἐπέχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ φέρωμεν ἢ μέλαιναν ἢ λευκὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου γνώμην ἕως οὗ τὸ πρᾶγμα ἐξετασθῇ διὰ τῆς ἀνηκούσης ὁδοῦ. Δὲν διστάζομεν ὅμως, ἀλλὰ κρίνομεν χρῆος μας μάλιστα, νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὰς ὑπονοίας, τὰς ὁποίας συνελάβομεν ἰδόντες α) τὸ ἀνώνυμον τῆς ἀναφορᾶς β) τὰ πρόσωπα τὰ εἰς μαρτυρίαν καλούμενα καὶ γ) τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀναφορᾶς.

Α'. Ὑπὸ τὴν ἀνωνυμίαν δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀλήθεια καὶ εἰλικρί-

ναι. Ἐὰν κατήγορος ἢ κατήγοροι δὲν κινοῦνται ἀπὸ πάθος, ἀλλ' ἀπὸ εἰλικρινῆ ὑπὲρ τῶν κοινῆ συμφερόντων ζῆλον, πρὸς τί ὁ φόβος νὰ κρύπτωσι τὸ ὄνομά των; ἐνῶ φανερούμενοι δύνανται νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων των.

Β'. Καλεῖται εἰς μαρτυρίαν ἡ δημοτικὴ ἀρχή, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ.

Ἄλλ' ὁ νῦν Δήμαρχος Σκύρου εἶναι ὁ κατηγορηθεὶς πρὸ καιροῦ ὡς συνένοχος εἰς τὸν σφετερισμὸν εἰς τὴν δολίαν ἐκποίησην τῆς σημαντικῆς περιουσίας τῶν ἐν Σκύρῳ διαλυθεισῶν μονῶν. Ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης διαωρίσθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3687 Β. Δ. ὁ Κ. Μ. Βαρλαάμ. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γινομένων ἀνακρίσεων ἐξάγεται, ὅτι μετὰ τοῦ εἰρημένου Δημάρχου Σκύρου εἶναι καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν προκρίτων τῆς νήσου ἐκείνης συνυπεύθυνοι εἰς τὸν σφετερισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὁ δὲ ὑμέτερος ἐπίτροπος μόνος πρὸς πολλοὺς παλαίει ἐνασχολουμένους νὰ διαστρέψωσι τὴν ἀλήθειαν ἀνακαλυφθεῖσαν ἐσχάτως ἤδη καὶ παρὰ τῶν οικονομικῶν ἀρχῶν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν σχετικῶν αὐτοῦ καὶ ἄλλων προκρίτων τῆς νήσου. Ὁ δὲ Σεραφεῖμ Ἀρχιμανδρίτης εἶναι αὐτὸς ἐκεῖνος, νομίζομεν, τὸν ὁποῖον μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Σκύρου εἶχεν διορίσει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Μαρτίου 1837 ὑπ' ἀριθ. 5603—5605 ἔγγραφου της μεθ' ἑνὸς ἄλλου κληρικοῦ πρὸς διεξαγωγὴν τῶν πνευματικῶν ὑποθέσεων τῆς χηρευσάσης ἐκείνης ἐπισκοπῆς, καὶ τὸν ὁποῖον μετὰ ταῦτα ἔπαυσεν ἡ ἴδια Ἱερὰ Σύνοδος καὶ διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἐξηγουμένους εἰς τὸ ἀπὸ 27 Μαρτίου 1837 ὑπ' ἀριθ. 6326 ἔγγραφόν της καὶ διότι ἐξ ἀγνοίας ἴσως ὑπέπεσεν εἰς πρᾶξιν κακουργήματος λύσας τὰς εἰς πράγματα τῆς ἐπισκοπῆς ἐπιτεθείσας σφραγίδας (Ἴδε τὸ ὑπ' ἀριθ. 13490 τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1837 ἔγγραφον τῆς Γραμματείας). Δύο ἐκ τῶν νῦν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου οἱ Σ. Ἱεράρχαι Σελλασίας καὶ Φωκίδος ἐνθυμοῦνται ἴσως ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὐρίσκετο τότε ἐνταῦθα ὁ διαδεχθεὶς τὸν Σεραφεῖμ Μακάριος Βαρλαάμ. Ὁ δὲ Σεραφεῖμ ἀποδίδει πιθανῶς τὴν παῦσίν του εἰς εἰσηγήσεις τοῦ Βαρλαάμ ὡς θηρεύσαντος δῆθεν τὴν θέσιν καὶ συνεργήσαντος εἰς τὴν ἐκπτώσιν του.

Γ'. Ἡ ἀνώνυμος ἀναφορὰ χρονολογεῖται μὲν τὴν 30 Ἀπριλίου, περιῆλθε δὲ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον τὴν 2 Αὐγούστου. Ἀπλῶς τάχα περιεπλανήθη τρεῖς ὀλοκλήρους μῆνας; ἢ συνετάχθη ἀμέσως μετὰ τὰ πρῶτα κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Δημάρχου Σκύρου βήματα τοῦ ὑμετέρου ἐπιτρόπου, ἅτινα ἤρχισαν τὴν 3 Ἀπριλίου τ. ῥ.;

Ταῦτα πάντα δὲν εἶναι εἰ μὴ ὑπόνοιαι ἀπλαῖ, τῶν ὁποίων οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μέρος θέλομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶναι ἡ ἀνακάλυψις τῆς ἀληθείας. Δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ τὰς ἐξηγήσωμεν, ὡς ἐν παρόδῳ, εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, διότι πανταχοῦ δέν εἶναι δυ-

νατὸν νὰ εἶρη τις ταυτότητα φρονημάτων καὶ διαθέσεων. Ἐνδέχεται μὲν νὰ εἶναι ἔνοχος τῶν κατηγορουμένων πράξεων ὁ ὑμέτερος ἐπίτροπος καὶ ἐπομένως ἤθελεν εἶσθαι ἄξιος αὐστηροτάτης ποινῆς. Ἐνδέχεται δὲ καὶ νὰ ὑποκρύπτεται ὑπὸ τὴν ἀνωνυμίαν ῥαδιουργικὴ τις πλεκτάνη καὶ αὕτη τολμωμένη «ἐν ὀνόματι τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας».

Διὰ τὴν ἐξακριβωσιν ὅθεν τῆς ἀληθείας νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον ν' ἀποσταλῆ εἰς Σκύρον ἐξεταστής, ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀμερόληπτος, περιουσίατος καὶ ἱκανὸς διὰ τοιοῦτον ἔργον. Ἐὰν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νομίζῃ, ὅτι ὁ κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Καρυστίας Σ. Μητροπολίτης, καὶ ὡς πλησιέστερος εἰς τὴν Σκύρον καὶ ὡς φέρων ἐν ἑαυτῷ τὰ εἰρημένα χαρακτηριστικὰ ἀναδέχεται τὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔρευναν, εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀνήκει νὰ τὸν διατάξῃ καὶ νὰ τὸν δώσῃ τὰς προσηκούσας ὁδηγίας ἢ νὰ διορίσῃ ἄλλον ἐπίσης ἄξιον.

Τὸ ἐκ μέρους ἡμῶν προσδοκῶμεν νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃ ἐν καιρῷ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸ ἀποτέλεσμα, καθότι ἐπαναλαμβάνοντες λέγομεν, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς κοινωνίας ἀπαιτεῖ ὥστε, ἂν ἡ κατηγορία ἔχῃ βάσιν, ὁ ἔνοχος νὰ τιμωρηθῇ· τούναντίον νὰ μάθωσιν οἱ ὑποκρυπτόμενοι κατήγοροι, ὅτι τὸ τῆς Β. Κυβερνήσεως ὄμμα εἶναι ἀγρυπνον διὰ πάντοδ ἐπὶ πάντων καὶ δὲν ἰσχύουν νὰ τὸ ἀποκοιμίζουσι ποτὲ οὔτε αἱ ἔντεχνοι ῥαδιουργίαι οὔτε αἱ ἀντενέργειαι.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Θεοχάρης »

(Συνεχίζεται)

† Ο ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ